

Vinduer, Døre og Lister.
Godt og billigt Arbejde.
Hugo Øster's Maskinsnedkeri,
Tlf. 216. Thorshavn. Tlf. 216.

Jeg ikke Valg, saa vil jeg helle-
re falde. Og vælges jeg, vil jeg
i Rigsdagen stemme imod ethvert
Kraav om Selvstyre. Gjorde jeg
ikke det, vilde jeg ikke være
Sambandsmand.

Taleren kom derefter ind paa
en omtale af, hvad Patursson
ved en bestemt Lejlighed havde
sagt om Færoernes Stilling til
Norge. Rejste dernæst Skatte-
spøgelset, idet Taleren hævdede,
at vilde Færoerne have Selvsty-
re, maatte de betale dette gen-
nem øgede Skatter. Jeg vil ikke
arbejde for Selvstyre, fortsatte
Hr. Samuelsen, thi saa maa vi
ligesom Islænderne betale det
hele.

Anbefalede Vælgerne at stem-
me for Samband og paa Samu-
elsen.

Redaktør Anton Nielsen rede-
gjorde for Hr. Samuelsen's Del-
tagelse i dansk Folketingspolitik
og understregede stærkt, hvor-
ledes Folketingsmanden nede i
Danmark i et og alt havde
sluttet op omkring Madsen-
Mygdals reaktionære Politik og
derved blandt Flertallet af dan-
ske Vælgere vakt Harm og
Undren, da man troede, at en
Sambandspolitiker, der ellers
ønskede at fremhæve, at han
var Smaakaarsfolks Represen-
tant, gik ind paa en Politik, der
var saa ond overfor danske
Smaakaarsfolk, som Tilfældet
havde været.

Anton Nielsens Tale hilstes
flere Gange med stærkt Bifald,
og i sit Gensvar til Nielsen
søgte Hr. Samuelsen da heller
ikke at fremføre nogen virkelig
saglig Imodegaelse, men appel-
lerede stærkt til Forsamlingens
Lokalpatriotisme, ved Udtalelser
af forskellig Art om, at Færin-
gerne ikke behøvede fra Køben-
havn at modtage »Herrebud« og
Udsendinger fra Stauning osv.

Det kólnede lidt paa Folke-
tingsmanden, da Anton Nielsen
af »Dimmaletting« oplæste Hr.
Madsen-Mygdals »Herrebud« om
at genvælge Samuelsen. Da Hr.
Samuelsen vilde oplyse Vælgerne
om, hvorledes Statsøkonomien
havde artet sig under det soci-
aldemokratiske Ministeriums
og Madsen-Mygdals Regering, paa-
tog Nielsen sig at korrigere Hr.
Samuelsen's Tale. Ved Uddrag,
hentet fra Statsregnskabet, doku-
menterede Nielsen, at Venstre-
ministerierne havde øget Statens
Gæld gennem en Laanepolitik,
medens det socialdemokratiske
Ministerium i sin Periode søgte
at bringe Statsøkonomien paa
Fode igen ved ikke alene at
undlade at stifte nye Laan, men
ogsaa ved at afbetale paa Sta-
tens Gæld.

Først ved Midnat sluttede
Mødet.

Brødfengis.

Sambandið og Danmark.

Eitt lögíð hjúnarlag.

Tað er eitt merkjuligt hjúnar-
lag, ið hevur verið og er millum
sambandið og Danmark.

Tað var í 1906, at sambandið
»kærleikede« seg. — Tað var ein
kærleiki so reinur og so óegin-
nyttigur — ja reint út sagt so
platoniskur, at hann nærkaði
seg móðurkærleikanum. Sam-
bandið ynskti bert at liva og
anda undir Danmarkar veingjum
og vernd, tilfriðs við tann lut,
Danmark vildi unna tí. Ja, tað
bjóðaði sær í sínum riddara-
skapi — sum hann var avmynd-
aður av hinum krossaða og
stjørnaða harra Oliver Effersøe,
at verja Danmark móti hinum
fúla og áfufreka drekanum, ið
nevndur var sjálvstýri — nei,
separatistman! Ræðiliga reigg-
aði hr. Effersøe sín bitra dýrin-
dal á ríkisdegi og kallaði til
hjálpur sær allar góðar dansk-
ar menn og kvinnur í hernað móti
reparatistaliðinum við Patursson
á ódda, og Danmark — hitt
offíciella Danmark, sum tá var
vinstra og konservatiskan —
tráði honum og »mariagan« var
sluttað. Ikki eydnaðist einari
einastu rödd at koma fram at
Føroyum fyri dansk oyru, uttan
henni, ið ljóðaði úr skýmaskot-
inum gjøgnum »Dimmaletting«
við slevandí sleiskum eygintæn-
ara orðum. — Her var alt bert
ein sentimentalitisk kærleikshymna;
men so ljóðaði ein dansk rödd
ein skerandi dissonans: »Det
knaser af Skaar, hvor de Skaal-
lumer gaar!« og sambandið
mundi, vegna síní eymsu oyru,
flogið av vitinum. — Henda
danska rödd var í stundini tept
við völdum, sjálvur Rytter tók
afferu.

Tíðin gekk, og tað vísti seg,
at kærleikin frá sambandsins
hálvu ikki var so heilt platon-
iskur. — Sambandið bjóðaði
pening úr statskassanum, nógvan
pening — pening til havnir,
pening til vegir, pening til dítin
og dattin — altíð pening og
meira pening, og tá tað ikki fekk
so ríviliga, hottaði tað so smátt
og royndi at ræða við separa-
tismuni. — Ná, tað hjálpti eina
ferð ella tvær; men so stóð aftur
fast.

Í 1923 lópti Effersøe Noregs-
góluna í við sínum túpáluga
skrivarum, og so stóð alt í ein-
um roki, tó sambandið legði sær
eina við at innynnda seg hjá
Danmark í hesum vandamiklu
og hættisliga tíðum. Tað syrgdi
fyrí at kalla sær til hjálpar
danskur menn í ansvarsfullum
stillingum til at geva separatist-
unum beskeð — rein orð fyrí
pengarnar, og eftur gól Effersøe
sum ein ungur hani á ríkisdegi;
men innan langt um leið fekk
hann dyggan mótbúrd í Grøn-
landsrálinum, og alt hann tá
kallaði á danska hjálpi, vildi
eingin lurta eftir honum, og so

fekk hann — dilluna — hina
politisku »dilluna«, tí hann er
já avhaldsmaður í spiritus —
bæði tí ið er flótandi og í orð-
sins latinsku fatan.

Fyrí húsfriðin skuld lótu
danskir menn, sum um hjúnar-
bandið var í ordan, og royndu
at stilla honum til frið; men tað
var tíðuligt: her var komin ein
kuril á trúðin, sum ikki var
lættur at fáa avftur.

Nú, peningakrævinu vuku, og
tað batti bert lítið, at Danmark
gav sambandinum loyvi til at
leggja toll á brennivín, tubbakk
og sukurgott. Sambandsposin í
Føroyum tókst at vera botn-
leysir — og nakað uppgjald úr
Føroyum til ríkiskassan vildi
sambandið ikki hoyra um. —
Var tað tá lögíð, um Danir
keddust við hettar hjúnarlag,
sum til at byrja við segðist at
vera reint platoniskt?

So kom A. Samuelsen við
lottarinum — her var bótin og
bjargingarbitin. — Fyrst var tað
ein happadráttur, sum skuldi
liva av at selja lutir í útloandum.
Hetta kundi Danmark já ikki
jálta. Tí í flestu útloandum var
jú tilfík lutasola bannað. — Ein
kona kann í sínum kærleika
fáast langt; men geva seg til
pris fyrí útloendingar fyrí pengar
— nei, tað var óvgróft. — Tað
mátti Samuelsen og teir, hann
styðjaðu, vita! —

Har var sjálv sagt korta nei! —
Síðan var tað ein happadráttur,
ið skuldi halda seg til Danmarkar
og Føroyar — heri var ikki
nakað prostituerandi; men nú
nærkaði sakin seg til ein form
fyrí pengaavpressing, tí nú settu
sambandsmenn tann trumfín á,
at fingur teir ikki lottarið, so
mátti Danmark skaffa pening á
annan hátt. —

Hetta lópti nú reinan snáður
í hjúnarlagið, og ikki mól úr
aftur, alt sambandið rópti um
danska hjálpi móti separatism-
uni; tó skrivaði hr. exelensa
Madsen Mygdal eina vakra grein
í »Dimmaletting«, harí hann,
vinstraexelensan til »Edelgave«,
bað ella beyð Føroyingar at
velja A. Samuelsen til fólk-
tingsmann. Hetta var hin síðsta
hjálpin frá Danmark, sum sam-
bandið so fíðið og áhaldandi
hevur rópt eftir. —

Tó, eitt er eftir! — Ókravdur
og uttan at nakar hevur rópt
kom nú til valið ið har higar ein
Dani, ið ikki er smæðin fyrí
sjálvur og av egnum eintingum
at siga sambandinum sína hjart-
ans meining uppí eyguni — og
hon er tann, at Danir ikki vilja
hvørki hava ella eiga hetta
trýglara-sambandið longur. —
tað ger bert illt verri. — Leingi
hevur sambandið rópt uppá
Danskun, nú er hann her, royni
tað nú at fáa viðhald frá honum!
— Nú ljóðar lítið mædari, enn
tá roddin rópti: »Det knaser
af Skaar, hvor de Skaalumer
gaar!« — Hjúnarlagið er upp-
sagt, og nú visir hitt rætta sam-
bandslyndið seg, tí nú, tá tað
er ljóst sum dagurin at einki
er at súgva, hettar sambandið
við hevnd og harðskapi móti
Dönun. »Halda teir so fram,«
rópti P. Niclasen á veljarafund-

inum í Havn 12. mei, »ætla vit
at leggja okkara politikk um!«
— Hvát meinar hann, ætlar
sambandið at melda seg inn í
felagið »Móti loysing«.

— Ja — hví ikki tað. — Nú
tykist at vera kómíð til skilnað.
Tað er ikki ein separatióin millum
Føroyar og Danmark; men ein
separatióin í tí hjúnarlagi, sum
sambandið byrjaði so platoniskt
við afturhaldið í Danmark.

Forlovlissmaður.

Fælles Front.

III.

I de to forudgaaende Artiler er
hovedsagelig belyst Humbugen
i den i 1906 af forskellige
Spidser opstillede »Sambands-«
bevægelse. At »Bevægelsen« nu
foran Folketingsvalget ser ud til
at ville slaa nye Folder, for-
bavser vel heller ingen, idet
man gaar ud fra den gamle
Kendsgerning, at Hensigten ikke
i Længden kan skjules. Og det
viser sig nu, at »Dimmaletting«
Redaktør fremsætter tilslørede
Ytringer om, at Stillingen er
uholdbar. Og man maa gaa ud
fra, at Sambandspartiet eller
store Dele deraf vil forsøge paa
noget Nyt, en ny Opstilling af
et politiskt Parti med nogen-
lunde de samme negative Pro-
grampunkt, som det Sam-
bandspartiet, der vil være at
stede til Hvile om føje Tid,
hvis den danske Reaktión ikke
kommer til Magten i det øvrige
Monarki. Men naturligt skyldes
den offentlige Proklamatió af
det tilslørede, ukendte, fornyede
Sambandsparti i første Række,
at de frisdinede Partier gaar til
Valg for at vælge en Mand ind
i Rigsdagen, der har Forstaaelse
med de to frisdinede Partier
paa Færoerne, samtidig som
Kandidaten hvis han bliver valgt,
vil støtte de frisdinede Partier og
deres Bestræbelser i Rigsdagen.

Hvad der egentlig har givet
Stødet til den indgaaede Valg-
Alliance har Offentligheden faaet
belyst baade fra Socialdemokra-
tiets og Selvstyrepartiets Side,
uden at det nærmere behøves
at kommenteres her. Dog er
der Anledning til at pointere,
at vi denne Gang, foruden at
berøre Kardinalpunktet, nemlig
at drive Sambandspartiets Ven-
stremand ud af Folketinget,
ogsaa danner fælles Front og
fører en fælles Kamp mod
Dumheden. Den Dumhed, der
har givet sig til Kende ved ad-
skillige Lejligheder i »Dimma-
letting«s Spalter, og for det
meste endda i ledende Artikler.
Mod denne Dumhed vil vi til
enhver Tid føre en uafbrudt
Kamp, til dette Spøgelse har
mistet al sin Indflydelse i det
offentlige Liv paa Færoerne.

Vi vil henvise til en ledende
Artikel i »Dimmaletting«, hvor
Redaktionen iøvrigt fælder salte
Taarer over den Skæbne, der
havde ramt Sambandspartiet,
samt dets egentlige Stamfader og
Formynder Hr. Effersøe, i den
sidst afsluttede Lagtingsamling,
hvor Hr. Effersøe blev kaseret
som Landstingsmand.

Den første Onsdag i October

Det første Spørgsmaal.

Er der nogen Me-
ning i at gøre mange
Dikkedarer ud af en
Ting, som kan gøres
ligetil og let?

Svaret er Nej!

Anvend ikke mere nogen
gammelalds og omstændelig
Vaskemetode, men lær Dem
selv i egen Interesse at vaske
paa den rigtige Maade: med
Persil.

Bruger De Persil, bliver
Vasken usigelig let og enkel,
saaledes at De sparer baade
Tid, Penge og Kræfter. Persil-
vask betyder faktisk en Vaske-
dag saa behagelig, at De lige-
frem længes efter den. Husk,
at Persil opløses paafaldende
let i koldt Vand, at Kogning-
en af Tøjet under stadig Om-
røring kun varer et Kvartér,
og at de godt skyllede Klæ-
der bliver bløddende hvide.

Paa gammeldags Vis har De timeste slidt,
at Kvæter i Persil — og Tøjet er hvidt.

Pris pr. Pakke 50 og 95 Øre.

sidste Aar fandtes fornævnte
ledende Artikel, hvori man spo-
rede en alvorlig Bekymring for
Partiets Fremtid og Tilværelse i
heletaget, for derefter at slutte
med følgende Mundfuld politisk
Dumhed:

**Sambandspartiet maa kæmpe
for sin Kamp alene appellerende
til alle gode Kræfter i vort
Land! (!)**

Ja, man har nok været klar
over, at der ikke var nogen
Kærne i hele Sambandspolitiken,
og endnu mindre nogen Sag i
den fjerneste Horizont, der
kunde peges paa som Sambands-
partiets betydelige Sag. Ak nei,
Kampen førtes og føres endnu
for Kampens Skyld. »Sambands-
partiet maa vedblivende kæmpe
for sin Kamp« som det hedder.
Ja, »Humbug og den bare Luft«,
raabte Partiets Stamfader i 1906,
og her havde man den igen,
i en ledende politisk Artikel i
Sambands-Organet »Dimmaletting«.

Naar, som foran anført, Sam-
bandspartiet har erklæret at
»kæmpe for sin Kamp«, saa er
det ikke stort dummere end det
samme, naar »Dimmaletting«
offentliggør, hvor langt denne
Kamp skal føres. I den harm-
dirrende Opsats, der findes i
»Dimmaletting«s Lordagsnum-
mer, betitlet: »Haarde Kaare«,
fremstønnes denne »overkloge«
dansk-engelske Sætning: Kam-
pen skal føres til »the bitter
end« (!)

Kampen for Kampen skal nu
føres til »the bitter end«. Efter
dette dansk-engelske Udbrud
gør »Dimma« Redaktør Indtryk
af at være »mad« (undskyld det